
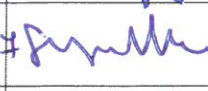

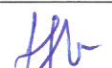

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
UNIVERSITATEA „1 DECEMBRIE 1918” DIN ALBA IULIA
SENATUL UNIVERSITAR

GHID DE ELABORARE, REDACTARE ȘI SUSȚINERE A LUCRĂRII DE DOCTORAT

DOMENIUL CONTABILITATE

UNIVERSITATEA „1 DECEMBRIE 1918” DIN ALBA IULIA	COD: M-D-9	Ediția: 1
	GHID DE ELABORARE, REDACTARE ȘI SUSȚINERE A LUCRĂRII DE DOCTORAT DOMENIUL CONTABILITATE	Revizia: 0
		Aprobat SENAT Data: 08.06.2017

	Nume și prenume	Funcția	Data	Semnătura
ELABORAT	Prof. univ. dr. Burja Vasile	Director Ș. D. F.	29.05.2017	
AVIZAT	Conf. univ. dr. Gligor Mihai	Director CSUD	29.05.2017	
	Conf. univ. dr. Scheau Ioan	Președinte Comisia pentru învățământ, evaluarea calității, strategii, dezvoltare și promovare instituțională	08.06.2017	
	Conf. univ. dr. Hurbean Ada	Președinte Comisia juridică	30.05.2017	

INDICATORUL APROBĂRIILOR ȘI AL REVIZIILOR

Nr. crt.	Ediția	Revizia	Data aprobării în Senat
1.	1	0	08.06.2017

Cuprins

1. Semnificația studiilor doctorale în contextul activității științifice instituționale/4

2. Redactarea tezei de doctorat /5

- 2.1. Principii și repere de factură științifică/ 5
- 2.2. Principii și repere în elaborarea și organizarea textului /6
 - 2.2.1. Reguli de bază în scrierea științifică economică /6
 - 2.2.2. Structura generală a tezei /7
 - 2.2.4. Modalități de ilustrare: tabele, figuri /7
 - 2.2.5. Referințe bibliografice /9
 - 2.2.6. Alte indicații /10
- 2.3. Reguli de tehnoredactare /13
- 2.4. Depunere, arhivare /14
- 2.5. Rezumatul tezei de doctorat /14

3. Prezentarea tezei de doctorat /15

- 3.1. Reguli de bază /15
- 3.2. Realizarea materialului suport pentru expunere /15
- 3.3. Expunerea propriu-zisă /16

4. Vizibilitatea tezei de doctorat /16

1. SEMNIFICAȚIA STUDIILOR DOCTORALE ÎN CONTEXTUL ACTIVITĂȚII ȘTIINȚIFICE INSTITUȚIONALE

În realizarea acestui Ghid, am pornit de la dezideratul creșterii calității cercetării doctorale, cu repercutare directă în racordarea doctoratului realizat în România la tipul de doctorat științific validat la nivel european și internațional.

În acest sens, organizarea studiilor universitare de doctorat este direcționată spre implementarea și respectarea standardelor operaționale la nivel internațional, obligatorii în asigurarea de oportunități pentru:

- recunoașterea capacității și valorii formative instituționale, prin procese de audit academic intern și extern;
- analiza și evaluarea comparativă, în raport cu alte instituții de învățământ superior economic;
- garantarea valorii titlului de doctor în economie-domeniul de referință, contabilitate obținut la UAB Alba Iulia;
- amplificarea posibilităților de dezvoltare a carierei, după finalizarea doctoratului.

Studiile doctorale, încadrate în tiparul educației post-universitare, trebuie privite și înțelese ca o investiție valorică majoră pe care corpului academic al Universității noastre o face în formarea absolvenților cu disponibilitate și aplicabilitate pentru activitatea de cercetare. Formarea doctoranzilor în spiritul rigorii și adevărului științific constituie în fapt o contribuție esențială la consolidarea și dezvoltarea patrimoniului profesional al Universității. Nu în ultimul rând, rezultatele studiilor doctorale, materializate prin publicații în fluxul principal, trebuie să contribuie în mod real la creșterea vizibilității Universității "1 Decembrie 1918" Alba Iulia în comunitatea științifică din domeniul economic-contabilitate la nivel național și internațional.

Ghidul urmărește să ofere doctoranzilor o bază de informații necesare pentru:

- **redactarea** tezei de doctorat, respectând standardele operaționale de scriere științifică, prin intermediul cărora forma tezei scoate în evidență fondul cercetării proprii realizate;
- **prezentarea publică** a tezei de doctorat.

Considerăm că acest Ghid, aflat la dispoziția doctoranzilor și oferind repere de construcție finală a tezei **încă din primele luni ale studiile doctorale**, va conduce la:

- implicarea eficientă în activitatea de cercetare;
- stimularea performanței și competitivității științifice;
- conștientizarea elementelor legate de calitate – apreciată prin originalitate, noutate și certificată prin dovezi științifice;
- asumarea responsabilă a unei activități de concepție;
- raportarea la nivele de evaluare fundamentate pe calitate.

Prin aplicarea principiilor existente în acest Ghid, intenționăm să asigurăm un standard bine definit pentru formele finale ale tezelor de doctorat, conținutul acestora reprezentând o carte de vizită pentru activitatea științifică a Universității noastre.

2. REDACTAREA TEZEI DE DOCTORAT

2.1. Principii și repere de factură științifică

În realizarea unei teze de doctorat, sub raport științific:

- responsabilitatea principală revine doctorandului – care trebuie să transforme o idee într-un mesaj științific coerent utilizând, pe de o parte, metode și tehnici de lucru și, pe de altă parte, instrumente ale gândirii științifice (logica, deducția, imaginația etc.);

- în paralel, conducătorul științific intervine cu responsabilitatea formatorului (de echipă, de școală, de idei...) și a girantului, coordonând, transferând determinare și experiență, monitorizând.

Din această perspectivă, prezentul Ghid **nu poate oferi indicații standardizate** legate de **fondul științific** al tezei de doctorat, care reflectă o activitate de cercetare individualizată la două nivele:

- general: în raport de aria tematică (domeniu de interes), subiectul propriu-zis, oportunitățile de investigație;

- particular: în raport de profesionalismul și personalitatea doctorandului.

Cu toate acestea, considerăm oportune câteva observații, în scopul de a accentua unele elemente cu caracter general.

Obiectivul principal al unei teze de doctorat, ca produs final al studiilor doctorale, este transmiterea unui mesaj științific, în care primează valoarea conținutului.

Teza de doctorat, încadrată ca tip de lucrare științifică, trebuie obligatoriu să îndeplinească următoarele două calități: (i) să suscite interes științific în domeniul ales, (ii) să prezinte un bun nivel de redactare științifică.

Conform OMENCS 3482/2016 evaluarea tezelor de doctorat se face din următoarele perspective:

a) relevanța științifică;

b) impactul potențial al rezultatelor și măsura în care teza aduce contribuții substanțiale la cunoaștere;;

c) originalitatea și caracterul inovativ sau creativ și măsura în care candidatul demonstrează abilități de gândire critică independentă;;

d) măsura în care candidatul a utilizat în mod adecvat metodele și metodologiile de cercetare;

e) măsura în care modalitatea de prezentare a informațiilor în cadrul tezei este adecvată;;

f) măsura în care candidatul demonstrează înțelegerea literaturii relevante în domeniu și familiarizarea cu aceasta;

g) măsura în care rezultatele prezentate în teză au fost publicate sau acceptate spre publicare, în urma evaluării de către evaluatori externi (prin peer review), ori stau la baza unor cereri de brevet sau a unor aplicații ori măsura în care rezultatele prezentate în teză au potențialul de a fi publicate în acest fel sau de a fi aplicate;;

h) respectarea normelor de bună conduită în activitatea de cercetare-dezvoltare.

Titlul tezei (în alegerea căruia intervin cei doi parteneri științifici: doctorandul și conducătorul de doctorat) trebuie să reflecte nu numai conținutul tezei, ci mai ales elementele de noutate/originalitate care o individualizează. Titlul tezei, alături de rezumatul acesteia, constituie un ansamblu autonom care poate fi inclus în surse secundare de documentare (exemple: baze de date, sisteme de indexare a informației și nu în ultimul rând pagina web a Bibliotecii UAB Alba Iulia), contribuind la creșterea vizibilității cercetării științifice proprii și a Universității. În consecință, este necesară utilizarea de cuvinte-cheie (pentru o indexare corectă), plasarea cuvintelor informative în poziții forte (care atrag atenția), precum și identificarea raportului optim între un titlul prea concis și unul prea detaliat.

Documentarea reprezintă un instrument de lucru major, utilizabil pe tot parcursul studiilor doctorale (de la admitere, până la prezentarea publică a tezei). Este esențial ca în documentare doctorandul să respecte regulile de bază, legate de accesarea surselor primare prin intermediul surselor secundare. Este obligatoriu ca textul din **Partea generală (Stadiul cunoașterii)** să dovedească înțelegerea și utilizarea în manieră creativă a materialelor bibliografice.

Teza de doctorat trebuie concepută astfel încât să reflecte contribuțiile personale (cu un grad de complexitate adecvat), care se raportează la elementele deja cunoscute și unanim acceptate.

2.2. Principii și repere în elaborarea și organizarea textului

2.2.1. Reguli de bază în scrierea științifică economică

Redactarea științifică se raportează la principii care s-au dezvoltat progresiv și care impun rigoare științifică, sub raport stilistic fiind ghidată de tehnici specifice demersurilor științifice, și nu artistice (literare). Aceste principii urmăresc existența unei relații coerente între formă (prin modalitatea de redactare) și fond (prin conținutul științific și se referă la:¹

1. Rigurozitatea științifică care presupune utilizarea unui limbaj economic adecvat și elevat, care să reflecte fenomenele și procesele economice fidel bazat pe utilizarea corespunzătoare a categoriilor economice, folosirea corectă a tehnicilor de înregistrare, calcul și analiză, interpretarea justă a rezultatelor;

2. Originalitatea constă în exprimarea ideilor, opiniilor și părerilor personale pe parcursul elaborării lucrării. O analiză critică a aspectelor teoretice și practice studiate este în măsură să asigure un caracter original disertației. Se va recurge la propuneri privind îmbunătățirea situației din studiul de caz analizat și prezentat în lucrare prin confruntarea aspectelor teoretice studiate cu realitatea întâlnită.

O cerință esențială a tezei de doctorat este evitarea plagiatului. Conform Art.6 din Codului de etică al Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia constituie plagiat ”preluarea integrală sau parțială a unui material realizat de un alt autor și prezentarea acestuia ca aparținând propriei persoane”². Codul de etică face o referire directă la plagierea lucrărilor de doctorat prevăzând la Art. 28. că: „Plagierea lucrărilor de diplomă, disertațiilor de masterat sau tezelor de doctorat se sancționează, aceste situații urmând a fi păstrate în baza de date a comisiei de etică a Universității”³.

Concret, plagiat înseamnă preluarea unui text aparținând unui autor (indiferent de suportul de prezentare tipărit sau pagini WEB), fără utilizarea ghilimelelor și indicarea autorului și a sursei. Compilația din diverse surse și utilizarea excesivă a lor în detrimentul aportului propriu poate fi interpretată de asemenea ca plagiat.

3. Corectitudinea lucrării constă în asigurarea corelației dintre datele prezentate și fenomenul real studiat, înregistrări contabile și calcule corecte, respectarea legislației economice actuale.

4. Eficacitatea lucrării constă în soluțiile prezentate și concluziile formulate, capabile să conducă la perfecționarea fenomenului și procesului economic studiat. Dacă propunerile se pot implementa în practica economică atunci desigur lucrarea este eficientă.

5. Stilul de redactare trebuie să dovedească că autorul cunoaște problema studiată și o poate transmite adecvat altor persoane interesate. În redactare se va îmbina rigurozitatea științifică cu simplitatea expunerii evitându-se descrieri obositoare, inutile, reluări, omisiuni treceri superficiale și reveniri. Îmbinarea expunerii narative cu ilustrații grafice și tabele va sporii atractivitatea lucrării și înțelegerea mesajului transmis.

¹ Gh. Răboacă, M. Comșa, D.Ciucur – *Metodologia cercetării științifice economice*, Editura fundației România de Măine, București, 2007, pp.240-242.

² *Codul de etică universitară*, http://www.uab.ro/informare_publica/index.php?cale=Regulamente

³ *Ibidem*

6. Acuratețea gramaticală și literară presupune respectarea normelor gramaticale ale limbii române și utilizarea corespunzătoare a limbajului de specialitate în contextul limbii literare. În acest sens se va acorda atenția cuvenită următoarelor aspecte:

- utilizarea cuvintelor simple și a unei sintaxe corecte;
- utilizarea adecvată a timpurilor la care sunt puse verbele: timpul trecut pentru tot ceea ce exprimă experiența personală a autorului, timpul prezent pentru noțiuni bine stabilite și unanim acceptate;
- utilizarea aceluiași cuvânt pentru a desemna o aceeași noțiune, fără utilizarea sinonimelor care pot crea confuzii;
- evitarea utilizării diatezei pasive (atunci când poate crea impresia de anonim privind autorul – ca subiect logic al construcției gramaticale) și folosirea (neabuzivă) diatezei active cu pronumele persoanei întâia, uzual plural (care indică exact implicarea autorului în realizarea studiului);
- evitarea adjectivelor și adverbilor inutili, mai ales a celor care au ca scop evidențierea „calității” datelor prezentate;
- evitarea pleonasmelor;
- stabilirea unei corespondențe de adjective și adverbe care pot fi folosite, eventual prin prezentarea unui tabel de corespondență;
- utilizarea virgulei pentru evita ambiguitățile – este permisă virgula înainte de “și”;
- evitarea utilizării etc. la sfârșitul unei secvențe de termeni, atunci când este necesară identificarea completă a tuturor termenilor;
- evitarea repetițiilor (exemplu: fraze din Introducere regăsite în alte secțiuni, Concluziile finale organizate doar prin simpla însumare a tuturor concluziile parțiale prezentate pe parcursul tezei, și nu prin reformularea și sintetizarea lor);
- utilizarea abrevierilor care substituie un cuvânt/câteva cuvinte; abrevierile trebuie anunțate și pot fi utilizate dacă termenul respectiv se repetă mai mult de 3-4 ori, fiind necesară introducerea unei secțiuni separate **Abrevieri** la începutul tezei, în care acestea să fie indexate - ușurând astfel lectura tezei.

2.2.2. Structura generală a tezei

Teza de doctorat este structurată astfel:

- Coperta exterioară: *vezi modelul din Anexa 1*
- Pagina de titlu: *vezi modelul din Anexa 2*
- Cuprinsul
- Introducere
- Stadiul actual al cunoașterii
- Obiectivele cercetării
- Metodologia cercetării
- Rezultatele cercetării
- Concluziile
- Bibliografia
- Anexe

1. Introducerea

Introducerea are rolul de a oferi cititorului elementele generale necesare și suficiente pentru a înțelege teza de doctorat și în același timp să-i provoace interesul și curiozitatea pentru a o citi. Pentru aceasta introducerea descrie cadrul general al lucrării, problematica abordată și importanța ei teoretică și practic, enunța ipotezele de cercetare și metodologia utilizată (fără a intra în detalii

asupra acesteia deoarece este prezentată de obicei separat), aportul rezultatelor cercetării la îmbogățirea cunoașterii în literatura de profil (prin calitatea datelor utilizate, noutatea rezultatelor, specificitatea metodei de cercetare), scopul cercetării.

Construcția introducerii este invers piramidală. Se pornește de la aspectele generale ale domeniului cercetat și se avansează către topicul cercetat în articol. Introducerea debutează de obicei cu o „frază de atac”, care captează din start atenția cititorului prin sublinierea importanței obiectului cercetării.

Dimensiunile introducerii sunt rezonabile. O introducere prea lungă poate plictisi cititorul, iar una prea scurtă îl poate îndepărta prin faptul că nu oferă suficiente argumente pentru a-l provoca să citească articolul. În introducere nu se descriu fenomene, procese, legi sau metodologii arhicunoscute deoarece se presupune că teza de doctorat se adresează unor cunoscători ai domeniului.

Dacă există o secțiune separată pentru revizuirea literaturii atunci în introducere nu este necesar prezentarea referințelor de specialitate, dar pot fi invocate câteva contribuții esențiale. Introducerea oferă și informații privind încadrarea în timp și spațiu a cercetării subliniindu-se interesul pentru această localizare și criteriile care au stat la baza delimitării.

În finalul introducerii se subliniază clar scopul demersului de cercetare. Acesta trebuie definit clar, precis, în termeni simpli care să permită gestionarea corespunzătoare a cercetării și implicit a articolului. Sunt de evitat obiective multiple descrise vag sau prea ambițioase și care nu pot fi atinse. Afirmatiile din introducere trebuie ulterior urmărite și dovedite în cadrul tezei de aceea există practica scrierii introducerii după realizarea celorlalte părți ale tezei. Desigur însă că scopul, planul de lucru, metodologia etc. sunt stabilite încă de la începutul cercetării chiar dacă nu sunt formulate definitiv în scris.

Ipotezele și obiectivele cercetării trebuie formulate clar și subliniate în introducere după formularea scopului, dacă nu sunt prezentate într-o secțiune aparte.

Există practica ca după enunțarea scopului să se prezinte în 1-2 rânduri structura articolului.

În redactarea introducerii se folosește timpul trecut sau prezent. Se evită utilizarea timpului viitor. De exemplu formularea corectă este „În cadrul tezei de doctorat s-a utilizat analiza de corelație pentru a demonstra legătura dintre...”. Iar formularea incorectă este „În articol se va utiliza analiza de corelație pentru a demonstra legătura dintre...”

2. Stadiul actual al cunoașterii

Această secțiune are ca scop descrierea stadiului actual al cunoașterii în domeniu aferent topicului cercetării într-un mod sistematic și coerent prin raportare permanentă a doctorandului la cercetările și rezultatele existente în literatură. Aceasta înseamnă că revizuirea literaturii nu este o înșirare de nume, articole sau păreri ci este mai mult o filtrare a acesteia prin prisma autorului, relevând-se poziționarea față de situația menționată în literatura revizuită. În felul acesta se imprimă o anumită notă de originalitate prin afirmație, negare sau depășire.

Elaborarea unei teze de doctorat valoroase presupune parcurgerea unei informări adecvate din literatura de specialitate. Nu este necesar trecerea în întregime a literaturii parcurse în această secțiune ci numai cea care corespunde topicului cercetării și exprimă puncte de vedere importante în legătură cu care doctorandul se poziționează. În revizuirea literaturii trebuie avute în vedere următoarele imperative:⁴

a) Ce trebuie făcut:

- Prezentarea unor studii relevante în legătură cu tema;
- Evaluarea critică a materialelor prezentate;
- Argumentarea ideilor contrarii existente și referirea la rezultate din studii empirice relevante;

⁴ Septimiu Chelcea, op.cit, p 74.

- Scrierea corectă a numelui autorilor și a materialului la care se face referirea;
- Prezentarea literaturii în jurul conceptelor ideilor metodelor nu a persoanei autorilor

b) Ce nu trebuie făcut:

- Să fie omise lucrările clasice sau relevante în domeniu;
- Să se facă referiri la lucrări depășite, nerelevante, vechi;
- Să se înșire idei fără comentarii, sau să se prezinte conținutul fără evaluare;
- Să se utilizeze un limbaj neacademic, discriminatoriu pentru delimitarea de idei neacceptate;
- Să se utilizeze un limbaj afectiv sau prea pretențios.

O revizuire bună a literaturii de specialitate este o analiză critică a ceea ce a fost scris în domeniu, identifică zonele de controversă, ridică semne de întrebare și evidențiază domeniile care au nevoie de cercetări suplimentare. Se compară diferite puncte de vedere ale autorilor asupra unei probleme, menționându-se similitudinile și părerile contradictorii. De asemenea pot fi prezentate limite ale cercetărilor anterioare și se fac referiri critice asupra metodologiei de cercetare.

Componenta de prezentare a stadiului cunoașterii are o structură dictată de zona de cercetare abordată. Nu se prezintă o înșiruire aleatorie a opiniilor diverșilor autori ci abordarea literaturii este tematică, structurată pe principalele aspecte ale cercetării.

În redactare trebuie acordată o atenție deosebită cuvintelor de legătură. Pentru a exprima opinii similare se utilizează expresii cum ar fi: „în mod similar”, „în plus”, „de asemenea”, „din nou”. Dacă există un dezacord între autori vor fi utilizate expresii academice, politicoase de genul: „cu toate acestea,” pe de altă parte,” în schimb”. Opiniile autorilor trebuie respectate și referirea la ele se face printr-un verb adecvat („susține”, „demonstrează”).

Când este necesar în revizuirea literaturii se poate recurge la citate. Acestea trebuie să fie scurte, să surprindă esența și să fie semnalate corespunzător.

Aprecieria prezentării stadiului cunoașterii are în vedere următoarele aspecte;

- Selecția surselor: adaptarea la scopul cercetării, relevanța surselor, criteriile de selecție aplicate;
- Evaluarea critică: organizarea logică pe probleme, indicarea motivelor care au condus la diverse aprecieri, relevanța opiniilor în raport cu topicul cercetării.
- Interpretarea: contribuția la captarea atenției cititorilor și înțelegerea aspectelor prezentate, implicațiile asupra cercetării.

La finalul prezentării stadiului cunoașterii trebuie să fie inclus un paragraf care să sintetizeze observațiile și să facă legătura cu topicul cercetării.

3. Obiectivele cercetării

Secțiunea urmărește prezentarea scopului cercetării și detalierea obiectivelor urmărite de doctorand în cercetarea desfășurată. Sunt enunțate de asemenea ipotezele de cercetare la care se va face referirea ulterioară pentru a se evidenția în ce măsură acestea au fost validate. Obiectivele trebuie să fie realiste, cuantificabile și adecvate scopului cercetării. Această secțiune poate lipsi dacă este prezentată în introducere.

4. Metodologia cercetării

Reprezintă o secțiune importantă a tezei de doctorat din două perspective. În primul rând calitatea cercetării depinde de calitatea și credibilitatea datelor precum și de corectitudinea metodei utilizate. În al doilea rând această secțiune oferă cititorului informații pentru a înțelege cum au fost fundamentate rezultatele și concluziile cercetării.

Datele sunt preluate din surse credibile. Dacă este vorba despre agenți economici atunci aceștia trebuie să fie reprezentativi iar pentru evitarea unor concluzii eronate bazate pe situații conjuncturale se utilizează de multe ori serii de date preluate de la mai mulți agenți economici. În cazul utilizării unor date statistice se apelează la date culese din rapoartele publicate de organisme naționale și internaționale cu autoritate științifică recunoscută.

O problemă importantă este asigurarea omogenității datelor sub aspectul conținutului, al unităților de măsură și al orizontului de timp. În cazul în care se aduc anumite ajustări seriilor de date atunci acestea vor fi prezentate. Este necesar explicarea criteriilor care au condus la selectarea anumitor serii de date în detrimentul altora.

Datele pot fi prezentate ca atare în tabele plasate în conținutul tezei de doctorat sau în anexe dacă sunt numeroase și afectează unitatea acesteia. Uneori se apelează la prezentarea lor sub o formă prelucrată statistic pentru încadrarea în dimensiuni rezonabile a tezei. Este necesar specificarea sursei de proveniență a datelor.

Cercetarea este o căutare logică și sistematică pentru informații noi și utile cu privire la o anumită subiect. Ea nu se poate realiza la întâmplare și cu orice fel de mijloace. Pentru realizarea cercetării este nevoie de o metodologie adecvată care nu trebuie confundată cu metoda sau metodele de cercetare.⁵ În vreme ce metodele de cercetare cuprind diferite proceduri, scheme și algoritmi, metodologia cercetării este un mod sistematic de rezolvare a unei probleme și arată modul în care cercetarea urmează să fie efectuată. Între cele două componente deosebirea este de la parte la întreg cu specificarea că metodologia cuprinde și alte elemente în afară de metodele utilizate. Prin metodologie se precizează⁶:

- Tipul cercetării (cantitativă, calitativă, experimentală etc.);
- Aspectele originale propuse în lucrare;
- Modul de studiere a problemei specificându-se procedurile în ordine cronologică și logică
- Condițiile în care a fost realizată cercetarea;
- Metodele, tehnicile și instrumentele utilizate în culegerea și prelucrarea datelor, specificându-se avantajele acestora față de altele similare;
- Erorile posibile și limitele cercetării

Desigur că metodologia de cercetare este adecvată fiecărui tip de cercetare. Doctorandul trebuie să prezinte metodologia astfel încât să ofere atât credibilitate tezei întocmite cât și posibilitatea înțelegerii argumentațiilor oferite. Dacă metodele de cercetare sunt cunoscute, clasice atunci ele nu trebuie descrise amănunțit. Este cazul formulelor matematice utilizate în econometrie care sunt cunoscute din statistică. Dacă însă se utilizează metode moderne, atunci pot fi descrise în limita capacității de înțelegere a cititorilor, specificându-se sursele unde sunt descrise pe larg metodele respective.

În prezentarea metodologiei se recomandă utilizarea timpului trecut, un limbaj simplu, clar și precis, diateza activă în cele mai multe cazuri.

5. Rezultatele cercetării

Această secțiune constituie desigur partea cea mai așteptată a tezei de doctorat prin care doctorandul prezintă în mod obiectiv principalele rezultate ale cercetării într-o secvență ordonată și logică precum și discuțiile pe marginea lor.

⁵ Rajasekar, S., Philominathanet, P., Chinnathambi, V. *Research methodology*, <https://arxiv.org/pdf/physics/0601009.pdf>, Accesat 13 februarie 2017,

⁶ V. Dinu, Gh. Săvoiu, Dan-C., Dabija, *A concepere a redacta și a publica un articol științific: o abordare în contextul cercetării economice*, Editura ASE, București, 2016, pag. 111.

În prima parte a secțiunii se prezintă rezultatele sub forma unei combinații de text, tabele, grafice și figuri. Tabelele, figurile graficele trebuie să fie definite printr-un titlu sugestiv, să fie numerotate, să se facă trimitere la ele în text, să fie plasate cât mai aproape de trimitere sau pe pagini separate dacă revista impune acest lucru.

Tabelele nu trebuie încărcate cu date nerelevante dar trebuie să ofere cititorului informații suficiente pentru a înțelege rezultatele. În comentariile care însoțesc tabelele nu trebuie reproduse cifrele din tabel și de asemenea se optează pentru prezentarea unui rezultat fie pentru tabel, fie pentru grafic sau figură.

De multe ori un grafic sau o figură transmite informații mai repede și mai sugestive decât un tabel. Acestea trebuie realizate în mod corespunzător având în vedere elementele care pot îmbunătăți claritatea lor (contrastul, mărimea fonturilor, dimensiunea liniilor etc.). În tehnoredactare trebuie avut în vedere și faptul că la publicare dimensiunea figurii sau a graficului poate fi micșorată și poate deveni neinteligibilă.

Dacă rezultatele conțin date numeroase atunci acestea se prezintă sistematizat prin indicatori statistici relevanți și pot fi detaliate când e cazul în anexe (*appendix*). Sistematizarea datelor este un proces de rafinare și finisare a acestora astfel încât să transmită informații suficiente și necesare asupra rezultatelor.

Textul care prezintă rezultatele trebuie să se refere la scopul și obiectivele cercetării, ipotezele investigate, fără a se omite rezultatele care nu le confirmă. În această situație se poate considera că ipotezele de plecare nu au fost corecte și trebuie reformulate sau au fost obținute rezultate neașteptate care necesită eventual și alte studii pentru aprofundare.

În prezentarea rezultatelor se va face distincție între rezultatele proprii și cele din literatura de specialitate, care trebuie citate corespunzător. Dacă rezultatele sunt interesante și au caracter de noutate acestea trebuie subliniate și comunicate ca atare. Referirea la rezultate anterioare proprii sau ale altor cercetători are scopul de a evidenția asemănările și deosebirile dintre acestea evidențiindu-se și cauzele care le-au generat.

Discuțiile au rolul de a interpreta rezultatele obținute în cercetare prin raportare la stadiul actual al cunoașterii din domeniu. Această secțiune este considerată adesea cea mai importantă parte a lucrării deoarece:

- Demonstrează capacitatea cercetătorului de a gândii critic și de a oferi soluții creative la o anumită problemă;
- Prezintă semnificația de bază a studiului și posibilele implicații viitoare în domeniu sau în altele conexe;
- Subliniază importanța studiului și modul în care contribuie la îmbogățirea literaturii de specialitate
- Stimulează gândirea critică a cititorului cu privire la constatările expuse.

În cadrul discuțiilor nu se repetă rezultatele prezentate anterior și nici nu se introduc date noi. Afirmațiile vor fi conectate la introducere prin evaluarea modului de atingere a obiectivelor studiului și de confirmare a ipotezelor cercetării. Nu se reia introducerea și se arată elementele care au generat cunoaștere suplimentară față de ce a fost prezentat în introducere. Se evidențiază atât punctele tari ale cercetării cât și limitele acesteia. Rezultatele nu trebuie supraestimate deoarece cercetarea este întotdeauna un proces dinamic. De asemenea rezultatele nu trebuie retratate. Referirea la ele se face prin cuvinte de legătură adecvate.

Secțiunea de discuții nu trebuie să fie prea lungă dar este necesar să ofere informații suficiente pentru înțelegerea rezultatelor și a importanței acestora. Ea oferă răspunsul cu privire la validarea ipotezelor de cercetare, măsura în care studiul se raportează la cercetările anterioare și prezintă noua abordare a problemei investigate cu explicații suplimentare pentru rezultate neașteptate sau negative.

În finalul secțiunii de discuții se oferă cititorului un rezumat concis al implicațiilor principale ale rezultatelor, indiferent de semnificația lor. Acest lucru se face printr-o scurtă

explicație cu privire la motivul pentru care se consideră că rezultatele studiului sunt importante și modul în care acestea susțin cunoașterea sau înțelegerea problemei de cercetare abordate. Explicația poate fi urmată de recomandări pentru continuarea cercetărilor. Recomandările propuse trebuie să demonstreze că ele nu ar fi putut fi ușor abordate în cadrul studiului deoarece acest aspect ar arăta cititorului că studiul nu este suficient de profund.

La fel ca și Introducerea discuțiile sunt prezentate sub forma unei piramide inverse plecându-se de la general la particular, de la construcția teoretică la abordarea practică. Secțiunea de discuții trebuie să includă următoarele aspecte:

- Reiterarea problemei de cercetare, a metodelor utilizate și precizarea atingerii scopului cercetării;
- Explicarea sensului constatărilor și a importanței acestora;
- Raportarea la studii similare;
- Oferirea unor explicații alternative cu privire la fenomenele și procesele economice studiate deoarece sensul cercetării este de a descoperii și nu de a dovedi;
- Precizarea limitelor studiului;
- Identificarea unor direcții viitoare de cercetare;

În ceea ce privește stilul de redactare a acestei secțiuni se acceptă diateza activă. Se utilizează persoana întâi dar nu se abuzează de acest aspect. Se urmează un flux logic al gândirii, interpretarea și semnificația constatărilor fiind organizate secvențial similar prezentării rezultatelor. Claritatea, concizia și precizia în redactare sunt mai apreciate decât complexitatea și ambiguitatea.

6. Concluziile

Concluziile reprezintă ultima șansă de a lăsa cititorului o impresie favorabilă asupra tezei de doctorat de aceea ele au o importanță deosebită în ansamblul lucrării. În această secțiune nu trebuie introduse informații noi dar nici nu trebuie să se repete ad literam tot ceea ce s-a spus. Aspectele importante ale cercetării trebuie reformulate într-un mod creativ rezumându-se esența, noutatea și importanța acestora Scopul concluziilor este de a arăta cititorului în ce măsură cercetarea a răspuns obiectivelor stabilite inițial, să realizeze o legătură cu rezultatele altor cercetări și să deschidă noi perspective de cercetare.

Arhitectura concluziilor poate fi următoarea⁷:

- în prima parte se prezintă pe scurt obiectivele cercetării, subiectul țintă și importanța topicului pentru cercetarea științifică actuală;
 - urmează prezentarea principalelor elemente de noutate a cercetării evidențiate în secțiunea anterioară de rezultate și discuții. Nu se apelează la detalii ci se prezintă semnificația rezultatelor. Un rezultat nu este o concluzie, ca atare nu se prezintă drept concluzii nivelul sau evoluția indicatorilor;
 - în continuare se arată implicațiile teoretice și practice ale rezultatelor cercetării precum și legătura cu alte rezultate obținute în cercetări similare;
 - se subliniază importanța rezultatelor pentru progresul cunoașterii științifice, evidențiindu-se și limitele cercetării precum și posibilele direcții de cercetare viitoare.
- Nu se repeta aceste aspecte dacă au fost prezentate în discuții.

În redactarea concluziilor nu se utilizează expresia „În concluzie” deoarece este evidentă. Sunt indicate expresiile „Rezultatele cercetării arată...”, „După cum se observă...”, „Din motivele menționate...” etc.

⁷ V. Dinu, Gh, Săvoiu, Dan-C., Dabija, *op.cit.* pag.121.

7. Bibliografia

Bibliografia cuprinde o listă a tuturor surselor utilizate în procesul de cercetare și are ca scop recunoașterea publică a muncii autorilor pe a căror informații s-a bazat elaborarea cercetării. În felul acesta se evită situația de plagiat recunoscând că ideile aparțin altor persoane și se oferă în același timp cititorului posibilitatea de a verifica cele exprimate și a găsi în mod direct punctele de vedere la care se face trimiterea bibliografică.

Informația furnizată în referințele bibliografice permite identificarea surselor de documentare prin precizarea:

- Numele autorului;
- Titlul lucrării;
- Numele editorului care a publicat lucrarea, locul și anul apariției
- Titlul volumului și paginile în cazul în care apare apar în volume multi-sursă”

Având în vedere faptul că foarte multă informație se transmite și se preia din mediul on-line în referințele asupra ei trebuie precizate aceleași informații ca și în cazul lucrărilor tipărite, specificându-se în plus adresa de web și data la care a fost consultată.

În redactarea referințelor trebuie evitate greșelile și sunt necesare respectarea unor norme cum ar fi:

- Citarea cu acuratețe a tuturor informațiilor;
- Includerea în listă a celor mai relevante, importante, riguroase și recente lucrări din literatura de specialitate
- Nu se includ referințe care nu au fost citate și în același timp toate lucrările citate trebuie să se regăsească în lista de referințe bibliografice;;
- Nu se face exces de citări și în consecință dimensiunea listei de referință este una rezonabilă;
- Se preferă includerea în listă a unor publicații accesibile

8. Anexele

Prezența anexelor este una facultativă în cadrul tezelor de doctorat și se recomandă în vederea evitării fragmentării textului tezei datorită unor date analitice numeroase, figuri complicate și de dimensiuni mari, prezentării unor demonstrații matematice, texte legislative, standarde, descrierea unor softuri specializate etc. Anexele sunt utile în special cititorilor specializați.

Fiecare anexă se numerează separat, se plasează pe o pagină nouă și va fi făcută trimiterea la ea în text prin precizarea numărului (Anexa nr...)

2.3. Reguli de tehnoredactare

Tehnoredactarea tezei de doctorat constituie activitatea de așezare în pagină a acesteia. Pentru a oferi un caracter științific și unitar tezelor de doctorat acestea trebuie să respecte anumite standarde, care presupun o anumită estetică și ținută grafică.

Setarea paginii: A4; margini: stânga – 3 cm, dreapta – 2,5 cm, sus – 2,5 cm, jos – 2,5 cm. Spațierea: la un rând și jumătate.

Pagina de titlu (prima pagină) conține:

- denumirea oficială, administrativă a Universității (Universitatea “1 Decembrie 1918” din Alba Iulia);

- elemente de identificare vizuală a universității, a altor instituții participante / finanțatoare (de exemplu: denumirea și sigla altei universități/instituții atunci când teza este realizată în cotelă);

- titlul tezei;

- numele și prenumele doctorandului (numele avut la momentul admiterii la studiile doctorale nu se modifică în raport de modificarea stării civile, cu litere mari, prenumele cu litere mici);

- numele și prenumele conducătorului de doctorat (numele cu litere mari, prenumele cu litere mici); dacă există doi conducători științifici, se menționează întâi conducătorul principal; dacă teza a fost condusă prin cotelă internațională, se utilizează o bară oblică (/) pentru a separa cei doi conducători;

- anul elaborării;

Teza este numerotată începând cu pagina de titlu, până la ultima pagină a textului scris, dar numărul de pagină nu apare pe pagina de titlu. Numărul de pagină se inserează în subsolul paginii, centrat.

Cuprinsul conține, în succesiune, cu corespondența paginilor: numele capitolelor, subcapitolelor și paragrafelor, lista documentelor incluse ca **Anexe**, numerotate în secvență crescătoare proprie (nu în continuarea capitolelor) și care pot avea titluri formulate de așa manieră încât să reflecte conținutul;

Fontul utilizat va fi Times New Roman (TNR), utilizând diacriticele specifice limbii române (ă, ș, ț, î, â), respectând caracteristicile din tabelul 2.1.

Tabelul 2.1. Caracteristicile fontului

TEXT	DIMENSIUNE FONT	ALINIERE	MĂRIMEA LITERELOR	MARCARE
Normal	12	Stânga-dreapta	mici	-
Capitol	14	Centrat	mari	bold
Subcapitol	13	Centrat	mici	bold
Note de subsol	10	Stânga-dreapta	mici	-
Sursa datelor și figurilor	10	Centrat	mici	-

Sursa: procesare proprie

Pentru titlurile de secțiuni, capitole și subcapitole se pot folosi moduri de scriere diferită, pentru evidențierea acestora;

Listarea tezei se face doar față, doctorandul poate să acorde atenție, ca detaliu, începerii fiecărui capitol pe pagină impară;

Figurile (scheme, grafice) se plasează convenabil în pagină, fiind recomandată numerotarea modernă, în secvență crescătoare pentru fiecare capitol, numărul figurii fiind precedat de numărul capitolului (exemplu: Fig. 2.1 - corespunzătoare figurii 1 din Capitolul 2); figurile se referă în text prin numărul lor (exemplu: fig. 2.1, fig. 2.1-2.5); legendele figurilor se scriu cu același font ca și textul tezei (Times New Roman), dar cu un corp de literă mai mic decât cel utilizat pentru corpul textului (size 10-11 pt); dimensiunea figurilor va fi cea necesară unei lecturi facile a datelor, fără a „câștiga” spațiu prin supradimensionare;

Tabelele se plasează convenabil în pagină, fiind recomandată numerotarea modernă, în secvență crescătoare pentru fiecare capitol, numărul tabelului fiind precedat de numărul capitolului (exemplu: Tabel 2.3 – corespunzător tabelului 3 din Capitolul 2); tabelele se referă în text prin numărul lor (exemplu: tabel 2.3); titlul tabelului și textul din tabel se scriu cu același font ca și textul tezei (Times New Roman), dar cu un corp de literă mai mic decât cel utilizat pentru corpul textului (size 10-11 pt);

Consiliul SDC recomandă ca teza de doctorat să aibă cel mult 250 de pagini text fără bibliografie.

2.4. Depunere, arhivare

Regulile de depunere a tezei de doctorat sunt incluse în Regulamentul de organizare și desfășurare a studiilor universitare de doctorat.

2.5. Rezumatul tezei de doctorat

Rezumatul tezei de doctorat oferă cititorului esența informațiilor științifice ale cercetării realizate în cadrul studiului doctoral. Din acest motiv, se încadrează în categoria rezumatelor informative.

Dat fiind faptul că teza de doctorat se realizează într-un număr prestabilit de exemplare, accesul la conținutul in extenso fiind rezervat membrilor comisiei numită pentru analiza tezei și validarea, prin susținere publică, rolul principal al rezumatului este de a face teza de doctorat vizibilă în cadrul comunitatea academică, ca urmare a difuzării sale unui număr larg de specialiști în domeniu. Din acest motiv, rezumatul conține obligatoriu Cuprinsul tezei de doctorat, cu paginația corespondentă existentă în teză, pentru a permite celor interesați să aibă o viziune asupra organizării generale a tezei. Se recomandă includerea unei secțiuni aparte, pentru un set de cuvinte-cheie.

În elaborarea rezumatului, doctorandul trebuie să se concentreze asupra datelor existente în cercetarea propriu-zisă. Consecutiv, textul va fi conceput astfel încât cititorul să aibă acces la următoarele informații:

- motivația alegerii temei și, respectiv, a realizării cercetării doctorale;
- obiectivele definite;
- materialul și metodele utilizate;
- principalele rezultate obținute;
- concluziile.

De asemenea, este recomandată menționarea numărului total de figuri și tabele și, respectiv, de referințe bibliografice prezente în teza de doctorat. Dacă, pentru redactarea rezumatului, au fost selectate un număr limitat de figuri și tabele care păstrează numerotarea lor din teză, acest fapt trebuie menționat în clar. Bibliografia inclusă în rezumat este selectivă.

Rezumatul trebuie conceput în limita a 10% din numărul de pagini al tezei de doctorat (în mod concret, maximum 25 de pagini – format A5). De asemenea, conform recomandărilor CNADTCU, rezumatul tezei de doctorat trebuie realizat și într-o limbă de circulație internațională (engleză), cu repercutare directă în creșterea vizibilității la nivel internațional).

Rezumatul tezei de doctorat va fi tehnoredactat respectând aceleași reguli ca și pentru Teza de doctorat.

Ideea principală în realizarea rezumatului este de a atrage atenția asupra elementelor de originalitate care caracterizează și justifică cercetarea doctorală.

3. PREZENTAREA TEZEI DE DOCTORAT

3.1. Reguli de bază

- expunerea se concentrează pe ideile fundamentale, fără a se încerca prezentarea detaliilor, în manieră accelerată;
- planul de prezentare orală respectă planul de organizare a tezei de doctorat, cu următoarele mențiuni:
- referirile la **Stadiul cunoașterii** trebuie să fie scurte, având doar rolul de a defini cadrul general în care a fost implementată tema;

- **Introducerea / Scopul/motivația și obiectivele studiului doctoral** – obligatorie ca punct de start al expunerii;
- **Rezultate** – partea cea mai importantă, i se alocă durata cea mai mare din timpul expunerii, accentuându-se asupra datelor valoroase prin noutate sau prin perspectivele pe care le oferă, ca aplicabilitate;
 - în raport cu literatura existentă, se subliniază elementele de originalitate aduse;
- **Concluzii** – sintetizează contribuțiile la dezvoltarea cunoașterii și/sau direcțiile de cercetare deschise, fără a relua o prezentare a rezultatelor;
- planul de prezentare și timpul sunt stabilite de comun acord cu conducătorul științific, (recomandarea este de cca 20 minute);
- modalitatea de prezentare depinde de personalitatea și experiența doctorandului;

3.2. Realizarea materialului suport pentru expunere

Etape:

- elaborarea unei liste cu ideile majore care vor fi prezentate;
- elaborarea textului diapozitivelor, astfel încât să acopere, ca informație scrisă și comentarii orale, durata de timp stabilită;
- conceperea prezentării în întregime (comentarea fiecărui diapozitiv plus elemente ce asigură legătura dintre acestea);
- reevaluarea textului diapozitivelor, urmată de eventuale modificări;
- **slid-urile:**
 - text scurt, sistematizat, punctând etapele prezentării, permițând o expunere liberă (și **nu o lectură**);
 - optim: 8-10 linii de text, cu 7-8 cuvinte pe rând, culorile recomandate: albastru, alb, galben;
 - titlu/subtitlu pentru fiecare diapozitiv – facilitează urmărirea prezentării;
 - organizate de așa manieră încât să pună în evidență contribuțiile proprii ale doctorandului, valoarea științifică a activității desfășurate în cadrul studiilor doctorale și posibilitatea de extindere a cercetării;
 - pot include grafice și tabele, asigurând concizia expunerii și economie de timp;
 - figurile și graficele, respectiv tabelele să aibă legende, respectiv titluri corespunzătoare;
 - gata cu minimum o săptămână înainte de data prezentării publice când, pentru evaluarea conciziei și clarității, este indicat ca o persoană care nu a participat la cercetare să facă o evaluare a prezentării;

3.3. Expunerea propriu-zisă

Doctorandul are obligația de a concepe cu responsabilitate expunerea, astfel încât să pună în evidență calitatea tezei, în ansamblul ei. Rolul slid-urilor este de a susține prezentarea, printr-o comentare elocventă, la obiect, demonstrând o foarte bună cunoaștere a fondului științific al tezei. O prezentare „improvizată” poate crea o impresie nefavorabilă, chiar în condițiile unei teze de calitate. Este indicat ca doctorandul să programeze o expunere- repetiție cu câteva zile înainte de data stabilită pentru susținerea publică, la care să participe conducătorul științific.

În demersul de a organiza studiile doctorale la standardele europene și internaționale, susținerea publică a tezei de doctorat presupune tiparul “presentation and defense of a thesis”, în cadrul căruia comisia de referenți științifici și auditoriul (avizat) este stimulat de a pune întrebări asupra fondului științific. În aceste condiții, **doctorandul trebuie să se pregătească pentru a putea formula răspunsuri rapid, clar și precis, demonstrând că stăpânește toate elementele legate de teza de doctorat.** Susținerea publică a tezei de doctorat și protejarea acesteia reprezintă

un punct decisiv în cadrul studiilor doctorale, dezbateră academică fiind în esență modalitatea de confirmare a valorii cercetării realizate.

Se recomandă:

- poziția cu fața orientată spre sală și spatele spre diapozitive (asigurată printr-o dispoziție în fața auditoriului, cu corpul într-un unghi de 450 în raport cu sala);
- vorbirea liberă, atitudine calmă;
- un ritm lent, o tonalitate coborâtă la începutul fiecărei fraze (pentru că vocea are tendința să urce);
- exerciții de respirație, care să permită asigurarea acoperirii unei fraze prin rezerva de aer inspirată la început;

Toate aceste recomandări pot fi ușor respectate dacă doctorandul are exercițiu anterior în vorbirea în fața unui auditoriu.

Dacă nu există acest exercițiu, numărul de repetiții anterior prezentării publice (pentru formarea unui stil și verificarea încadrării în timp) trebuie crescut.

Este indicat ca toate prezentările impuse pe parcursul studiilor doctorale (de exemplu: susținerea rapoartelor științifice, susținerea în față comisiei de îndrumare), până la susținerea publică a tezei, să se facă după acest tipar.

4. VIZIBILITATEA TEZEI DE DOCTORAT

În contextul în care tezele de doctorat reflectă o secvență a activității științifice desfășurate sub egida Universității "1 Decembrie 1918" din Alba Iulia și constituie un element esențial în aprecierea profilului științific al doctorandului, asigurarea vizibilităților este considerată oportună atât prin prisma nivelului instituțional, cât și a celui personal.

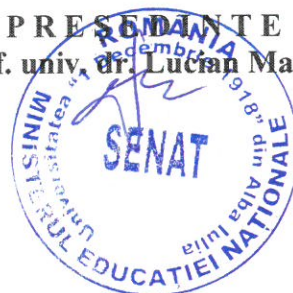
Data fiind dezvoltarea tehnologiilor informaționale, teza de doctorat este vizibilă prin intermediul rezumatului care, în format electronic, poate fi accesat pe site-ul Universității. Odată postat pe site-ul Universității, rezumatul tezei de doctorat devine disponibil prin intermediul rețelei Internet, oferind doctorandului oportunitatea ca lucrarea sa să fie cunoscută și consultată în comunitatea științifică interesată de domeniul abordat. Rezumatul tezei de doctorat include elemente precise de identificare a doctorandului, care deține dreptul de proprietate intelectuală, fiind totodată securizat pentru a nu permite utilizarea abuzivă a informațiilor, fără acordul autorului.

Tezele de doctorat pot fi consultate, ca text in extenso, în cadrul Bibliotecii Universității, unde sunt arhivate. Dacă o teză de doctorat este solicitată de persoane din alte centre universitare, aceasta poate fi disponibilă în condițiile respectării Regulamentului de funcționare a Bibliotecii.

În condițiile în care doctorandul este interesat de o creștere a vizibilității tezei de doctorat și vizează o difuzibilitate largă, teza de doctorat, ca text in extenso, poate fi pusă la dispoziția Școlii Doctorale, cu solicitarea (scrisă) de a fi postată pe site-ul Universității. Dacă informațiile științifice conținute în teză au caracter confidențial, doctorandul, conducătorul de doctorat și Consiliul Școlii Doctorale pot decide protejarea acestora, printr-o clauză de confidențialitate.

Aprobat în Ședința Senatului Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia din 08 iunie 2017.

PREȘEDINTE
Conf. univ. dr. **Lucian Marina**

AVIZAT
Oficiul Juridic
Consilier juridic Claudia Rotar

[Modelul copertei]
MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
UNIVERSITATEA „1 DECEMBRIE 1918” DIN ALBA IULIA
FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE
ȘCOALA DOCTORALĂ DE CONTABILITATE

TEZĂ DE DOCTORAT

**Conducător de doctorat,
Prof. Univ. Dr. PRENUME NUME**

**Doctorand,
PRENUME NUME**

**Alba Iulia
2017**

[Modelul paginii de titlu]
MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
UNIVERSITATEA „1 DECEMBRIE 1918” DIN ALBA IULIA
FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE
ȘCOALA DOCTORALĂ DE CONTABILITATE

TITLUL TEZEI

**Conducător de doctorat,
Prof. Univ. Dr. PRENUME NUME**

**Doctorand,
PRENUME NUME**

**Alba Iulia
2017**